



REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA GEODETSKA UPRAVA

PREPORUKE ZA STANDARDIZACIJU GEOGRAFSKIH IMENA U REPUBLICI HRVATSKOJ

– PISANJE I UPORABA GEOGRAFSKIH IMENA IZ STRANIH JEZIKA

Verzija 1.0

Povjerenstvo za standardizaciju geografskih imena
svibanj 2020.

Sadržaj

1.	Predgovor	3
2.	Svrha Preporuka	3
3.	Pregled stanja.....	4
4.	Zakonodavni okvir	4
	- Povjerenstvo za standardizaciju geografskih imena	4
5.	Preporuke za pisanje i uporabu geografskih imena iz stranih jezika.....	6
	- Preporuke za pisanje geografskih imena iz stranih jezika.....	6
	- Preporuke za pisanje geografskih imena iz stranih jezika prema uporabi	7
	- Preporuke za standardizaciju egzonima	8
	- Načela za uporabu egzonima	10

1. Predgovor

Geografska imena dodjeljujemo obilježjima (objektima) u prostoru kako bismo definirali prostor koji nas okružuje, da bismo odredili položaj i orientaciju u prostoru te služe kao osnova u komunikaciji pri objašnjavanju prostornih odnosa. Zakonom o državnoj izmjeri i katastru nekretnina (*Narodne novine*, broj 112/18), (u dalnjem tekstu: Zakon), geografsko ime definirano je kao ime kojim se imenuju objekti i pojave na planetu Zemlji. Geografska imena razvijaju se kroz stoljeća, uvjetovana su fizičko-geografskim obilježjima prostora, migracijama stanovništva, političko-geografskim promjenama, promjenama u načinu korištenja prostorom te načinom upravljanja prostorom. Geografska imena identificiraju i odražavaju kulturu, povijesnu baštinu i topografiju jednog područja, nacije i međunarodne zajednice. Dosljednost njihove primjene osnova je učinkovite komunikacije i socioekonomskog razvoja. Zbog svojega razvoja kroz stoljeća, geografska imena odražavaju i povijesni i kulturni razvoj pojedinog područja te tvore njegovu kulturnu baštinu. Geografskim imenima ne identificiraju se samo geografska obilježja (objekti) već i pojedinci, grupe i nacije.

Svakodnevna komunikacija, spasilačke akcije, prostorna planiranja, donošenje odluka i dokumenata vezanih za prostor i prostorne odnose te druge svakodnevne aktivnosti sadržavaju podatke o prostoru, a geografska imena jedan su od najrasprostranjenijih oblika prepoznavanja položaja i orientacije u prostoru. Da na Baščanskoj ploči, prvom pisanim dokumentu s hrvatskim imenom na hrvatskom jeziku kojom kralj Zvonimir daruje zemlju crkvi sv. Lucije na Krku, nisu navedena geografska imena (Krbava, Lika, Vinodol...) bilo bi otežano ili nemoguće identificirati osobe, prostorne odnose te povezati osobe s događajima.

U cilju jedinstvene standardizacije geografskih imena u Republici Hrvatskoj, Povjerenstvo za standardizaciju geografskih imena (dalje: Povjerenstvo) u okviru Zakonom propisanih zadaća, daje Preporuke za standardizaciju geografskih imena u Republici Hrvatskoj – pisanje i uporaba geografskih imena iz stranih jezika (u dalnjem tekstu: Preporuke za pisanje i uporabu geografskih imena iz stranih jezika).

2. Svrha Preporuka

Posljedica nepostojanja preporuka za standardizaciju geografskih imena nedostatak je kriterija za pisanje ili uporabu geografskih imena te je rezultat toga nedosljedna, nesustavna i neujednačena primjena geografskih imena u sustavu javne uprave te u medijima, popularno-stručnim časopisima, znanstvenim tekstovima, školskim udžbenicima i priručnicima te u leksikografskim i kartografskim djelima.

Zbog strukovno jednostranog pristupa problematici geografskih imena konačni oblik imena koji dolazi u službenu uporabu nisu obradili svi relevantni stručnjaci. Svrha Preporuka je doprinijeti standardizaciji pisanja i korištenja geografskih imena. Prednosti postojanja standardiziranih geografskih imena posebno dolaze do izražaja u državnoj upravi jer im je osnovna svrha točna

i učinkovita administracija te unutardržavna i međunarodna komunikacija. Potrebno je naglasiti važnost međunarodne komunikacije te mogućih diplomatskih problema kod nesustavne i nedosljedne uporabe stranih geografskih imena na pravilan način.

3. Pregled stanja

Kao što je već navedeno, do donošenja Zakona problematika geografskih imena nije bila dovoljno razrađena te nije postojalo nacionalno tijelo za standardizaciju geografskih imena, kao ni preporuke ili smjernice za standardizaciju geografskih imena.

Iako sa zakonodavnoga gledišta problematika geografskih imena nije bila uređena, u Republici Hrvatskoj postoji nekoliko tijela javne vlasti koje su održavale i održavaju različite baze geografskih imena (endonima i/ili egzonima); Državna geodetska uprava, Ministarstvo vanjskih i europskih poslova, Narodna banka Hrvatske, Hrvatski hidrografski institut, Hrvatske vode, Hrvatske ceste, Državni zavod za statistiku, Leksikografski zavod Miroslav Krleža i Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje. Navedene baze međusobno nisu povezane.

4. Zakonodavni okvir

Donošenjem Zakona stvorili su se preduvjeti za povećanje učinkovitosti prikupljanja, upravljanje te razvoj samog registra propisivanjem nadležnosti za vođenje Registra geografskih imena te osnivanjem Povjerenstva za standardizaciju geografskih imena Republike Hrvatske. Navedeno će u konačnici rezultirati povećanjem kvalitete, olakšanim korištenjem navedenih prostornih podataka i njihovom većom dostupnošću svim zainteresiranim dionicima.

Kao što je spomenuto, do donošenja Zakona, problematika geografskih imena u Republici Hrvatskoj bila je nedovoljno razrađena. Tako je, također prvi put, temeljem navedenog Zakona glavni ravnatelj Državne geodetske uprave donio 20. 5. 2020. godine Pravilnik o registru geografskih imena (*Narodne novine*, broj 59/20).

- Povjerenstvo za standardizaciju geografskih imena

Na temelju članka 148. stavka 2. Zakona Vlada Republike Hrvatske na sjednici održanoj 28. ožujka 2019. godine imenovala je predsjednika i članove Povjerenstva za standardizaciju geografskih imena:

1. dr. sc. DAMIR ŠANTEK, ravnatelj Državne geodetske uprave, predsjednik Povjerenstva za standardizaciju geografskih imena.
2. Članovi Povjerenstva za standardizaciju geografskih imena:
 - dr. sc. TEA LONČAR, predstavnica središnjeg tijela državne uprave nadležnog za vanjske poslove

- DUBRAVKA ĐURIĆ NEMEC, predstavnica središnjeg tijela državne uprave nadležnog za kulturnu baštinu
- ANTONIJA NEMET, predstavnica središnjeg tijela državne uprave nadležnog za znanost i obrazovanje
- PEJO BROČIĆ, predstavnik Hrvatskog hidrografskog instituta
- dr. sc. GORANKA BLAGUS BARTOLEC, predstavnica Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje
- dr. sc. IVANA HORBEC, predstavnica Hrvatskog instituta za povijest
- prof. dr. sc. STANISLAV FRANGEŠ, predstavnik Hrvatskog kartografskog društva
- prof. dr. sc. ALEKSANDAR TOSKIĆ, predstavnik Hrvatskog geografskog društva
- dr. sc. IVANA CRIJENKO, predstavnica Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža
- prof. dr. sc. JOSIP FARIČIĆ, predstavnik sveučilišta koje se bavi obrazovanjem i istraživanjem u području geografskih imena
- doc. dr. sc. HELENA PAVLETIĆ, predstavnica sveučilišta koje se bavi obrazovanjem i istraživanjem u području geografskih imena.

Sukladno članku 148., stavcima 1. i 4. Zakona Povjerenstvo obavlja sljedeće poslove:

- daje preporuke za standardizaciju geografskih imena
- prati provedu propisa o naseljima i njihovu primjenu u geografskim imenima
- provodi reviziju toponima te po potrebi utvrđuje nove
- utvrđuje načela pisanja i uporabe stranih geografskih imena za primjenu u obrazovanju, znanosti, hrvatskoj diplomaciji i dr.
- daje prijedloge i preporuke standardizacije geografskih imena u Republici Hrvatskoj i stranih geografskih imena
- daje preporuke za poboljšanje registra geografskih imena
- sudjeluje u radu međunarodnih organizacija koje se bave geografskim imenima.

Povjerenstvo za standardizaciju geografskih imena na svojoj 3. sjednici održanoj 6. svibnja 2020. usvojilo je Preporuke za standardizaciju geografskih imena u Republici Hrvatskoj – pisanje i uporaba geografskih imena iz stranih jezika (u dalnjem tekstu: Preporuke za pisanje i uporabu geografskih imena iz stranih jezika).

Poslove standardizacije geografskih imena obavljaju javnopravna tijela sukladno preporukama Povjerenstva za standardizaciju geografskih imena.

5. Preporuke za pisanje i uporabu geografskih imena iz stranih jezika

- Preporuke za pisanje geografskih imena iz stranih jezika

Prema pravopisnim normama hrvatskoga jezika, geografska imena iz stranih jezika pišu se:

- a) izvorno (kao endonim), tj. onako kako se pišu u jeziku iz kojeg su preuzeta, ako su izvorno pisana latinicom i nisu prilagođavana hrvatskom jeziku. Izvorno se mogu pisati imena gradova, imena teritorijalnih jedinica kao što su pokrajine, savezne države i sl., reljefni i vodeni oblici (Bonn, Bruxelles, Cape Town, Dijon, Guadalquivir, Kentucky, Loch Ness, Mississippi, Philadelphia, Rio de Janeiro, Ruhr, Szombathely, Tallinn, Tromsø, Ucayali, Wales, Washington, Yellowstone)
- b) prema transkripcijskim i transliteracijskim pravilima za pojedine jezike i pisma ako izvorno geografsko ime nije iz jezika koji se služi latinicom (Fukushima, Kryvyj Rig, Kyoto, Pyongyang). Ovako se mogu pisati geografska imena u zahtjevnijoj uporabi, npr. u stručnim i znanstvenim tekstovima
- c) prilagođeno (kao egzonim), tj. različito od izvornog imena (endonima), prema uobičajenom izgovoru u hrvatskome i slovima hrvatske latinice ako je:
 - izvorno geografsko ime iz jezika koji se služe čirilicom (Moskva, Sankt-Peterburg, Ohrid, Soči, Sofija, Ural). S obzirom na to da su neka ustaljena ukrajinska geografska imena u hrvatski jezik ušla prema ruskome izgovoru (Černobil, Dnjepar, Dnjepropetrovsk, Harkov, Kijev, Lavov), istovrijedno je i njihovo pisanje prema pravilima koja vrijede za prenošenje ukrajinske čirilice na hrvatsku latinicu (Čornobilj, Dnjipro, Dnjipropetrovsk, Harkiv, Kijiv, Ljviv), a za nova ukrajinska geografska imena i ona koja u hrvatskome jeziku nisu prilagođena prema ruskome izgovoru preporučuje se prilagodba prema ukrajinskom izgovoru (Černivci, Kerč, Zaporizja)
 - izvorno geografsko ime iz jezika koji se ne služe latinicom ili čirilicom (Aleksandrija, Bejrut, Bombaj (današnji Mumbai), Damask, Fukušima, Gruzija, Himalaja, Hindukuš, Hokaido, Honšu, Jokohama, Kairo, Kjoto, Kjušu, Mikonos, Nagoja, Nišapur, Peking, Pjongjang, Radžastan, Solun, Suhumi, Šangaj, Tajvan, Tesalija, Tokio)
 - izvorno geografsko ime iz jezika koji se služe latinicom i prošlo je pravopisnu, morfološku ili tvorbenu prilagodbu u hrvatskom jeziku (Beč, Budimpešta, Drač, Bugarska, Engleska, Češka, Falačka, Galicija, Irska, Katalonija, Kalifornija, Provansa, Saska, Teksas, Tiringija, Virdžinija, Varšava, Trst)
 - značenjski prilagođeno, tj. nastalo prevođenjem jednorječnoga imena te cijelog ili dijela višerječnog imena u kojemu je prepoznatljiva imenica ili pridjev

(Asadovo jezero, Bijeli Nil, Crno more, Gradišće, Nova zemlja, Novi Južni Wales, Španjolska Sahara, Telski Atlas, Zapadna rijeka, Žuta rijeka).

- Preporuke za pisanje geografskih imena iz stranih jezika prema uporabi

Geografska imena iz stranih jezika pišu se različito ovisno o uporabi:

- a) u posebnoj službenoj uporabi normirana su samo imena država i ovisnih područja. Ona se upotrebljavaju u međunarodnim službenim dokumentima i komunikaciji, što znači da u općoj uporabi nisu obvezujuća. Određena su na temelju jezičnih, pravnih i političkih kriterija, osobito prema načelu usklađenosti s izvornim imenom (na primjer, slijedeći zahtjeve nekih država da se ne mijenjaju izvorna imena njihovih država ili korjeni riječi u hrvatskom jeziku (Côte d'Ivoire, Bjelarus, El Salvador, Cabo Verde / Kabo Verde, Timor-Leste)). Većina ih je prilagođena prema uobičajenome izgovoru u hrvatskome, slijedeći tradicijsko načelo (Cipar, Danska, Finska, Somalija, Tajland)
- b) u stručnim i znanstvenim radovima, osim pisanja prema uobičajenome izgovoru u hrvatskome jeziku (Peking, Bombaj, Fukušima, Hirošima, Krivi Rog, Kjoto, Mikolajiv, Pjongjang), imena iz stranih jezika mogu se pisati prema transkripcijskim i transliteracijskim pravilima za pojedine jezike i pisma (Beijing, Bombay, Fukushima, Hiroshima, Kryvyj Rig, Kyoto, Mykolajiv, Pyongyang)
- c) u općoj i javnoj uporabi preporučuje se pisanje prilagođenih geografskih imena ako su ona ustaljena i to prema uobičajenome izgovoru u hrvatskome i slovima hrvatske latinice (Peking, Bombaj, Fukušima, Hirošima, Krivi Rog, Kjoto, Mikolajiv, Pjongjang). Ako se izvorno i prilagođeno ime upotrebljavaju podjednako često, prednost ima potvrđeno prilagođeno ime (Rona, a ne Rhône; Saona, a ne Saône).

Ovisno o geografskom objektu, u hrvatskom se jeziku prilagođena imena upotrebljavaju za:

- d) sve kontinente, veće prirodne i kulturne cjeline, oceane i povijesne države (Abesinija, Afrika, Angloamerika, Arktik, Austro-Ugarska, Azija, Bizant, Čehoslovačka, Europa, Indijski ocean, Pruska, Tihi ocean)
- e) većinu država, mora i ovisnih područja (Crveno more, Čukotsko more, Egejsko more, Irska, Finska, Francuska Gijana, Kajmanski Otoči, Nova Kaledonija, Rumunjska, Sredozemno more, Tanzanija, Turska). Manji broj imena država izvorno se preuzima iz jezika koji se služe latinicom jer se pišu isto kao u hrvatskome jeziku i govornici ih mogu izgovarati bez poteškoća (npr. Argentina, Barbados, Burkina Faso, Crna Gora, Palau, Samoa, Slovenija, Venezuela)
- f) mnoge prirodne regije, povijesne pokrajine, savezne države, upravne jedinice, otoke i otočja (Aleuti, Antili, Gibsonova pustinja, Gobi, Grenland, Koruška, Lukanijska, Novi Južni Wales, Provansa, Sahara, Saska, Sjeverna Dakota, Sjeverni Frizijski otoci, Tasmanija)

- g) neke važnije, osobito veće i prekogranične, kopnene reliefne oblike (planine, planinski lanci, zavale, visoravni i dr.), obalne i podmorske reljefne oblike te kopnene vode (osobito imena rijeka i jezera) i ostale geografske objekte većeg povijesnog ili suvremenog značenja (brane, zidine, arheološka nalazišta i dr.) (Asuanska brana, Himalaja, Hindukuš, Istočne Alpe, Južni Karpati, Meksička visoravan, Mekong, Pad, Slano jezero, Stjenjak, Tunsko jezero)
- h) neka naselja koja su govornicima hrvatskoga povijesno važna ili su sadašnji glavni i svjetski važniji gradovi i luke (Alep, Aleksandrija, Atena, Beč, Frankfurt na Majni, Napulj, Pariz, Solun, Varšava, Venecija). U skladu sa suvremenim trendom uporabe izvornih imena, naselja iz jezika pisanih latinicom koja su postala važna u novijoj povijesti nemaju prilagođeno ime (Auckland, Bruxelles, Dublin, New York, Rio de Janeiro, Stockholm). Zastarjela imena naselja upotrebljavaju se samo u povjesnome kontekstu, npr: Bruselj (Bruxelles), Carigrad (Istanbul), Jakin (Ancona), Marselj (Marseille), Mletci (Venecija), Požun (Bratislava).

- Preporuke za standardizaciju egzonima

Hrvatski su egzonimi hrvatska imena za strane geografske objekte, što znači da se pišu slovima hrvatske abecede i prema uobičajenom izgovoru u hrvatskom. Upotrebljavaju se u Republici Hrvatskoj i drugim državama (Slovenija, Austrija, Mađarska i dr.) u kojima živi hrvatska manjina čiji pripadnici govore hrvatski jezik.

Za mnoge je hrvatske egzonime zbog različitog stupnja, načina i vremena prilagodbe karakteristična višeimenost, tj. uporaba više imena za isti geografski objekt. Nije potpuno jasno ni kada upotrijebiti egzonim, a kada endonim. Zato je egzonime potrebno standardizirati, tj. odrediti njihovo jedinstveno pisanje i uporabu, što je u skladu s preporukama UNGEGN-a (rezolucije I/4, II/28) i Zakonom.

Poslove standardizacije geografskih imena u skladu sa Zakonom, obavljaju javnopravna tijela sukladno preporukama Povjerenstva.

U slučaju službenih imena država, poslove standardizacije geografskih imena obavlja Ministarstvo vanjskih i europskih poslova, a poslove standardizacije službenih imena država i ovisnih područja kojima se služi Hrvatska narodna banka, obavlja upravo ta banka (Odluka o transakcijskim računima, 2019.).

Povjerenstvo daje prijedloge i preporuke za standardizaciju egzonima u općoj i javnoj uporabi, tj. u obrazovanju, znanosti, nakladništvu, medijima, kartografiji, leksikografiji i namijenjena su širokomu krugu govornika hrvatskoga jezika (učenicima, nastavnicima i profesorima, lektorima, djelatnicima u javnim službama, nakladnicima, novinarima, prevoditeljima itd.).

Provedbu i dinamiku standardizacije egzonima određuje Povjerenstvo na svojim sjednicama. Dokumenti i odluke koje Povjerenstvo donese upućuju se ministarstvima, tijelima državne, lokalne i javne uprave, vodećim medijima / medijskim kućama i nakladnicima te o njima na svojim internetskim stranicama Državna geodetska uprava obavještava javnost.

Kao osnovni korpus za standardizaciju mogu poslužiti egzonimi popisani u priručniku Hrvatski egzonimi II., kojeg je objavio Leksikografski zavod Miroslav Krleža u Zagrebu 2018., odnosno web aplikacija Hrvatski egzonimi istog izdavača.

Pri standardizaciji egzonima primjenjuju se opća pravopisna i tvorbena pravila za pisanje geografskih imena i pripadnih oblika riječi, pravila za pisanje velikog i malog početnog slova, sastavljenog i nesastavljenog pisanja riječi, pravila za pisanje posvojnih i odnosnih pridjeva (ktetika) izvedenih iz stranih geografskih imena te pravila za pisanje imena stanovnika (etnika) u muškome i ženskome rodu te u množini i njihovih padežnih oblika.

Pri rješavanju spornih pitanja, koja najčešće nastaju zbog višeimenosti, potrebno je primjenjivati sljedeća načela:

- a) načelo sustavnosti: strana se geografska imena sustavno prilagođuju prema postojećim tvorbenim obrascima u hrvatskome jeziku koji su zajednički pojedinim vrstama imena (ako se preporučuje Bijeli Drim, onda se preporučuje i Crni Drim; ako se preporučuje Gardsko jezero (talijanski Lago di Garda), onda se preporučuje i Komsko jezero (talijanski Lago di Como))
- b) tradicijsko načelo: strana se geografska imena prilagođuju u skladu s tradicijom uporabe određenog imena u hrvatskom jeziku jer dugotrajnost uporabe upućuje na prihvaćenost određenog imena u hrvatskom jeziku te postojanje društveno-povijesnih, kulturnih i ekonomskih veza hrvatske zajednice s drugim zajednicama u prošlosti (Beč, Budimpešta, Prag, Rim). Treba voditi računa o tome da se pritom egzonimi temeljeni na tradicijskome načelu ne miješaju sa zastarjelim imenima (Carigrad, Jakin, Mletci, Požun)
- c) načelo ovjerenosti i potvrđenosti u uporabi: prednost u uporabi ima geografsko ime koje je potvrđeno u više izvora jer je time u većoj mjeri prihvaćeno u hrvatskom jeziku (Modri Nil, a ne Plavi Nil; Ribinsko jezero, a ne Rybinsko jezero; Slano jezero, a ne Tuz; Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske, a ne Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske; Volinija, a ne Volinj)
- d) načelo produktivnosti: prednost u uporabi ima geografsko ime koje se bolje uklapa u sustav hrvatskog jezika (Bjelokosna Obala, a ne Obala Bjelokosti; Privjetrinski otoci, a ne Otoci privjetrine) te kraće ime (Bahami, a ne Bahamski otoci; Filipini, a ne Filipinski otoci; Karelja, a ne Karelijska Republika)
- e) načelo prilagođenosti suvremenom jeziku: prednost imaju geografska imena koja su usklađena sa suvremenim standardnojezičnim zakonitostima hrvatskoga jezika (Bijeli Nil, a ne Bieli Nil; Del, a ne Delos; Delta Mississippija, a ne Misisipijeva delta; Europa, a ne Evropa; Zakint, a ne Zakintos)
- f) načelo usklađenosti s izvornim imenima: prednost imaju prilagođena geografska imena u kojima su zadržana obilježja izvornih imena, i to: imena u kojima je prevedena svaka riječ izvornoga imena – npr. Crno more (turski Karadeniz); Veliko slano jezero (engleski Great Salt Lake), imena u kojima je apozicija kao sastavnica izvornoga imena prevedena

kao sastavnica prilagođenoga imena u hrvatskome jeziku – npr. Rt Ince (turski İnceburun), Rt Komorin (engleski Cape Comorin); Kanal Rajna – Majna – Dunav (njemački Rhein-Main-Donau-Kanal) i imena s množinskim oblicima izvornih imena – npr. Bahami (engleski The Bahamas)

g) načelo jednostavnosti: pri uporabi geografskoga imena treba pojednostavniti odabir (uporabu) većega broja imena, nudeći jedno, najviše dva standardizirana imena za isti strani geografski objekt. Dvostruka imena mogu se upotrebljavati ako postoji potvrđena tradicija uporabe obaju imena (Andaluzijsko gorje i Betijski kordiljeri; Južna Koreja i Republika Koreja; Kijev i Kijiv; Krimski poluotok i Krim; Latvija i Letonija), ako su oba imena podjednako dobro uklopljena u sustav hrvatskoga jezika, a nastala su, primjerice, zbog različitih pravila tvorbe imena ili nestandardiziranoga geografskog nazivlja (Egejsko otočje i Egejski otoci; Iranska visoravan / Iransko visočje / Iransko gorje) i ako je riječ o politički spornim imenima (Japansko more i Istočno more)

h) načelo normativne hijerarhije: u skladu s navedenim načelima, kako bi se razriješio problem dvostrukosti geografskih imena koja se pojavljuju u praksi, potrebno je odrediti hijerarhiju važnosti imena prema kojoj prilagođeno geografsko ime može biti:

- standardizirano tj. preporučeno geografsko ime kojemu se u općoj uporabi daje prednost u odnosu na druga imena (Bahami, a ne Bahama; Mađarska, a ne Madžarska; Tenerife, a ne Tenerifi)
- istovrijedno geografsko ime koje je ravnopravno standardiziranom geografskom imenu i preporučuje se u uporabi, ali je njegov oblik određen na temelju drugih načela (npr. Latvija i Letonija, Dnjepar i Dnjipro)
- dopušteno geografsko ime koje nema normativnu vrijednost i ne preporučuje se upotrebljavati kao standardizirano ime, ali je zabilježeno zbog tradicije i čestoće u uporabi (uz preporučeni oblik Havaji dopuštena je inačica Havajski otoci; uz preporučeni oblik Pampa dopuštena je inačica Pampe)
- nepreporučeno geografsko ime koje se ne preporučuje upotrebljavati jer nije u skladu s tvorbenim načelima suvremenoga hrvatskog jezika, pogrešno je zapisano i preneseno ili je kulturno i politički nekorektno (primjerice, uz preporučena imena Veliko slavsko jezero, Mjanmar ili Mumbai u suvremenom kontekstu ne preporučuju oblici Veliko ropsko jezero, Burma ili Bombaj).

- Načela za uporabu egzonima

Prema preporuci UNGEGN-a (rezolucije II/28, II/29, IV/20, V/13), uporaba postojećih egzonima trebala bi se smanjiti i ne bi se trebali stvarati novi egzonimi. Pri odabiru izvornog ili prilagođenog imena u općoj i javnoj uporabi, može se poslužiti zaključcima međunarodne Radne skupine za egzonime (pri UNGEGN-u) (Jordan, 2017.), prema kojima se standardizirana prilagođena imena obično upotrebljavaju:

- a) u jeziku primatelju (npr. kad se hrvatski govornici nalaze unutar hrvatskoga govornog područja ili kad se u Republici Hrvatskoj objavljaju tekstovi, atlasi, kartografski ili grafički prilozi i sl. na hrvatskom jeziku namijenjeni govornicima hrvatskoga jezika)
- b) ako se izvorno ime sastoji od specifičnoga imena i značenjski razumljive imenice ili pridjeva (more, jezero, rijeka, zaljev i dr.; nov, star, velik, mali, bijel, crn, gornji, donji, sjeverni, južni i dr.) (Bodensko jezero za Bodensee; Crna Volta za Volta Noire; Gornja Šleska za Górnny Śląsk / Horní Slezsko; Istočni Falkland za East Falkland; Mala Azija za Küçük Asya; Nova Gvineja za New Guinea; Velika Trnava za Târnava Mare)
- c) ako imenovani geografski objekt ima bliske i tradicionalne veze sa zajednicom jezika primatelja (Bavarska, Beč, Budimpešta, Trst, Venecija)
- d) ako je imenovani geografski objekt povjesno ili danas važan (za zajednicu jezika primatelja) (Alep, Beirut, Franačka, Fukušima, Himalaja, Kalifornija)
- e) ako se imenovani geografski objekt prostire na više govornih područja (Alpe, Drava, Dunav, Karpati, Rajna).

**Predsjednik Povjerenstva za
standardizaciju geografskih imena**

GLAVNI RAVNATELJ

DRŽAVNE GEODETSKE UPRAVE

